

forslag, som han og hans Meningsfælle have stillet under Nr. 33. Nej, han tager fejl; jeg kan ikke være med dertil, for jeg betragter det nemlig ikke som en „Højnen“ af vor Folkeskole, hvis dens øverste Afdeling bliver indrettet som en Mellemskole, jeg vilde snarere betragte det som en Fordærvelse for vor Folkeskole, hvis det skete. Vor Folkeskole er for Tiden den bedste Barneskole, vi have her i Landet, for saa vidt den udelukkende kan tage Hensyn til Barnets Opdragelse. Det er en Velsignelse for Folkeskolen, at den ikke i alt for høj Grad er en *Fagskole*. Mellemskolen er med sine Sprog og hele sit Fagapparat en Fagskole, der ikke i samme Grad kan tage Hensyn til Barnets Opdragelse som den Folkeskole, vi have, og hvis man forandrer den øverste Del af Folkeskolen til en saadan Mellemskole med Sprog og med Fagundervisning, gør man, saa vidt jeg kan skønne, vor Folkeskole en Bjørnetjeneste. Man gør hele Folkets Opdragelse Fortræd derved. Naar man mener at skulle „højne“ Skolen paa den Maade, tror jeg, det er en ren Misforstaaelse. Jeg vil i Forbigaaende sige, at efter min Formening have vi fra gammel Tid en Overtro paa Nyttens af Undervisning i fremmede Sprog, en Overtro, som det var rart, om vi kunde komme bort fra. Jeg indrømmer, den er svunden noget hos adskillige. Men der er mange, som endnu have det saadan, at de tro, at den egentlige Dannelse stikker i at have smagt lidt paa en Række Sprog. Gamle Fader Holberg har jo for længst vist os det komiske i denne Overtro, da han lod Jakob von Thybo som Bevis paa sin Dannelse erklære, at han paa syv Sprog kunde sige: „Jeg maa lave mig til“. Det er mageløst vittigt af Holberg, at han netop lod ham prale med dette. Thi hvad have de fleste faaet ud af deres Sprogundervisning andet end dette, at de have lært at „lave sig til“. I Virkeligheden have de intet lært af Sprogene. Jeg tror, der er en stor Overtro paa Sprogundervisningens Udbytte i det hele, og jeg tror tillige, der er en Overtro paa, at det, naar man skal lære fremmede Sprog, er nødvendigt at begynde meget tidligt. Man mener, at man fra 11—12 Aars Alderen i hvert Fald maa have et Par Timer om Ugen i de fremmede Sprog, for at lære dem. Men det at lære et fremmed Sprog, er at tilegne sig en Færdighed, og en Færdighed tilegner man sig allerbedst ved i en kort Tid energisk at arbejde med det paagældende Emne. Naar man i Løbet af et Par Maaneder hver Dag

læser og taler et fremmed Sprog, saa lærer man det ganske anderledes naturligt og godt, end hvis man gennem Aaringer anvender et Par Timer om Ugen, hvor man fra den ene Gang til den anden glemmer, hvad man har lært. Jeg tror, at vi spille en forfærdelig Mængde Tid paa Sprogundervisningen, paa den Maade, hvorpaa vi fra gammel Tid have taget den og endnu tage den. Jeg erkender, at der er Fremskridt. Det ærede Medlem, som er Ordfører, er jo inde paa en lignende Tankegang som jeg. Men han tør blot ikke gaa saa vidt, at han vil være med til at undvære de fremmede Sprog som obligatoriske Fag i Børneskolen. Det er ikke blot det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), der mener, at Mellemskolen vil være vel egnet til at fyldestgøre Folkeskolens Formaal. I Betænkningen Side 2 staar der, at efter Forholdenes Natur vil Mellemskolen kunne gøre sin Undervisning fyldigere og dyberegaaende end den almindelige Skole. Men jeg tror slet ikke, den kan gøre det. Tværtimod. Jo flere Fag den faar, jo mere spredt dens Undervisning er i Sammenligning med Folkeskolens, destomindre fyldig og dybtgaaende tror jeg i Virkeligheden dens Undervisning vil blive. Jeg tror derfor, der vil være stor Fare for Folkeskolens øverste Afdeling, hvis man slaar ind paa den her antydede Vej. Denne Fare blev jo tilstrækkelig paapeget i Fjor i Realskolebetænkningen, og jeg undrer mig derfor ikke over at det ærede Medlem for Kellerup (Anders Jensen), som var Ordfører for Realskoleudvalget, i Aar har maattet stille sig paa samme Standpunkt, som han stod paa i Fjor — han kunde jo dog ikke godt andet. Men det forbavser mig rigtignok, at saa mange af Udvalgets andre Medlemmer, som i Fjor stode paa ganske samme Standpunkt, nu staa paa et helt andet. Jeg maa derfor tillade mig at støtte de Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Kellerup og det ærede Medlem for Bogense (Aadal). Jeg tror, at hvis man vil bevare vor Folkeskole som det, den er, saa vil det være rigtigst at sørge for, at de andre Skolearter ikke komme til at gribe forstyrrende ind i dens Arbejde, hverken ved paa kunstig Maade at drage dens bedste Elever ud af den eller ved at omdanne Folkeskolens øverste Del efter Mellemskolens Forbillede. Der er jo ikke noget i Vejen for, hvis man lader Folkeskolen blive, som den er og gør den saa dygtig som mulig med dens specielle Opgave for